

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei integral de l'atenció i dels drets de la infància i de l'adolescència de les Illes Balears.

(Aplaudiments a la cambra)

V) Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 7458/06, presentada pel Consell Insular de Mallorca, relativa a protecció del paisatge de les Illes Balears.

Finalment, passam al cinquè punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 7458/06, presentada pel Consell de Mallorca, relativa a protecció del paisatge de les Illes Balears.

El Consell de Mallorca ha delegat, per defensar l'esmentada proposició de llei, en l'Hble. Sr. Miquel Nadal i Buades. Sr. Nadal, vostè té la paraula.

EL SR. NADAL I BUADES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Per segona vegada en aquesta legislatura el Consell de Mallorca presenta una iniciativa legislativa en aquesta cambra i per segona vegada és una iniciativa legislativa que té com a objectiu fonamental la protecció del nostre entorn ambiental i l'increment de la qualitat de vida dels ciutadans que viuen a les nostres illes. La primera va ser la que pretenia protegir el medi nocturn contra la contaminació lumínica, gràcies a la tasca del Consell de Mallorca i d'aquest Parlament aquesta proposta del Consell de Mallorca avui ja és una llei que s'aplica. I aquesta segona iniciativa que avui presentem des del Consell de Mallorca el que pretén és la protecció del nostre paisatge.

Avui, novament, els representants del Consell de Mallorca venim a oferir la nostra col·laboració amb el Parlament de les Illes Balears perquè entre tots aprovem una iniciativa que és molt bona per a la nostra comunitat. Estic segur i confiat respecte de la resposta de tots els grups parlamentaris avui en aquesta cambra, perquè la iniciativa que avui sotmetem a la consideració d'aquest Parlament és una iniciativa pionera, és una iniciativa necessària, és una iniciativa coherent i sobretot és una iniciativa molt valenta.

En primer lloc, és una iniciativa pionera. A l'any 2000, el Consell d'Europa va promoure el Conveni Europeu del Paisatge, signat a Florència, en el qual es reclamaven compromisos per tots els països integrants de la Unió Europea. Malgrat hagin passat sis anys des de l'aprovació del Conveni europeu, només tres comunitats autònomes, Barcelona, Catalunya i Canàries, han adaptat la seva normativa a aquest conveni. Les nostres illes no es poden permetre arribar una altra vegada les darreres en l'adaptació d'aquesta normativa per a la protecció del paisatge.

És també una iniciativa que és necessària. La majoria de gent pensa que el paisatge és només d'interès per als pintors o per als fotògrafs, que és només la postaleta, i des d'Unió Mallorquina pensam, i per això ho ha aprovat el Consell de Mallorca, que el nostre paisatge, que l'objecte de protecció d'aquesta llei és un valor sobretot i fonamentalment un valor

econòmic, una realitat tangible i valuosa, un valor econòmic de primera magnitud; unes illes que viuen bàsicament del turisme han de tenir en el seu paisatge un valor importantíssim, un eix vertebrador de l'activitat turística. Pensem que quan promocionam les nostres illes com a destinació turística el que empram és això mateix, paisatges, platges, imatges de la nostra illa; per això tenim l'obligació, com a representants dels ciutadans de les illes, de mantenir i de protegir aquest paisatge.

Però també aquest paisatge és un valor cultural de primera magnitud: podríem estudiar l'evolució de les nostres illes a través de l'evolució del paisatge, no només dels seus paisatges naturals sinó també dels seus paisatges urbans. A les ciutats no només hi ha edificis emblemàtics o construccions històriques de gran valor patrimonial, també hi ha entorns urbans, paisatges i barris que formen part de la nostra història. A la nostra capital podem veure similituds que hi pot haver entre el raval de Santa Catalina i el nucli antic dels Hostalets, entre els Molins Fariners des Jonquet o des Molinar o el casc antic de la Soledat, són tan sols exemples de paisatge urbà.

Així els paisatges naturals i els urbans són l'empremta de la nostra evolució com a poble i suposen tant un valor cultural a protegir com un símbol de la nostra identitat. Ningú no pot dubtar que les marjades, els camps d'oliveres, d'ametllers, d'alzines o de terres de conreu diuen molt de la nostra història i conformen la nostra cultura d'arrel tradicional. El nostre paisatge és també un indicador de la nostra qualitat de vida, perquè el paisatge protegit, un entorn urbà i natural en bones condicions són símptoma de qualitat de vida dels ciutadans que hi viuen, i de qualitat de vida no només de present sinó també qualitat de vida de futur.

Per tot això, aquesta també és una proposta coherent. Si defensam que el paisatge té una enorme importància econòmica i cultural, que ha de ser un indicador vàlid de la nostra qualitat de vida, la següent passa ha de ser una passa lògica, hem de considerar el paisatge com un valor jurídic a protegir. Podríem parlar molt del paisatge natural o del paisatge urbà, però les nostres paraules tan sols tendrien sentit si les plasmam, si plasmam les nostres conviccions en un text, si feim que aquest paisatge sigui un valor jurídic a protegir. Per això, el Consell de Mallorca presenta avui aquesta proposició de llei davant el Parlament. Des del Consell de Mallorca ja hem fet un esforç important en l'aprovació del Pla territorial de l'illa de Mallorca, i després d'aquest esforç important, volem donar encara una passa més, volem anar un poc més enllà, volem regular el nostre creixement urbanístic, volem recuperar el nostre patrimoni històric, volem rehabilitar els edificis dels nostres pobles i barris, però si no protegim el nostre paisatge no haurem aconseguit res.

Per aquesta convicció, per aquest compromís, des del Consell de Mallorca hem volgut fer una proposta valenta, no hem volgut fer, només, una declaració d'intencions que després quedi dins un calaix, hem volgut fer una proposta clara amb mesures concretes, amb instruments reals i efectius i, el que pot ser més important, una proposta decidida de finançament de totes les mesures de protecció del nostre paisatge. Ara. Avui, en aquesta presa en consideració, no és el moment d'entrar en detalls, però vull destacar algunes de les figures que conté aquesta llei.

Per una banda, la figura dels catàlegs de paisatge, que han d'identificar i qualificar les tipologies de paisatge i que tenen en compte tant els paisatges naturals, com els rurals, com també els paisatges urbans; això fa que els consells i els ajuntaments hagin de caminar conjuntament en aquesta tasca, en aquest repte de protegir els paisatges. Aquests catàlegs seran els que definiran els valors de cada paisatge, el seu estat de conservació i els objectius a assolir de cara al futur en cada cas concret.

Vull destacar també els estudis d'incidència paisatgística que hauran de dur a terme davant qualsevol actuació sobre el territori o l'urbanisme que pugui afectar el nostre paisatge i que hauran d'incloure les mesures concretes, les mesures correctores que siguin necessàries. De tots això, hi haurà òrgans responsables, òrgans identificables que hauran de retre compte de la seva gestió de protecció del nostre paisatge, ens referim a la Comissió de paisatge. Aquesta comissió serà la responsable d'aprovar el catàleg i d'avaluar els estudis d'incidència paisatgística. Per tant, tenim eines jurídiques i organismes responsables de la gestió del nostre paisatge, tan sols ens falta el més important, el que sempre sol faltar quan s'aprova una normativa: el finançament.

Aquesta proposició de llei que presenta el Consell de Mallorca conté el finançament necessari per dur endavant aquestes eines, conté els recursos econòmics, les inversions i el manteniment i les ajudes que siguin necessàries per dur endavant aquesta proposta de protecció del paisatge. Per això, aquesta és una proposta clara i rotunda, aquesta proposta crea un fons per a la protecció i la gestió i l'ordenació del paisatge a partir d'un cànon que grava distintes actuacions dins el sòl rústic, amb reserves i exempcions que estan referides a l'articulat.

Com a conclusió, haurem d'estar d'acord, d'entrada, que aquesta és una mesura pionera, coherent, necessària i, sobretot, valenta, que conté propostes realistes, pensades, mesurades i aplicables, que conté possiblement les eines que el nostre paisatge natural i urbà necessita i necessitava des de fa molt de temps. Ara es tracta d'apostar perquè aquesta passa que els oferim des del Consell de Mallorca es dugui endavant. Jo confio que les senyores i els senyors diputats donaran suport a aquesta proposta presentada pel Consell de Mallorca.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Govern obre un torn incidental el conseller de Medi Ambient.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Per fixar criteri. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, portaveu d'Unió Mallorquina. Per fixar el criteri del Govern començarem aquesta intervenció pel final, la postura del Govern de les Illes Balears és favorable a qualsevol acció que equilibrant les preocupacions de caire mediambiental, legítimes expressions de la ciutadania i del benestar econòmic, puguin redundar en una major protecció dels elements del nostre entorn que són sensibles a les transformacions derivades de la realitat social actual, és a dir, el Govern està d'acord amb la presa en consideració d'aquesta proposició de llei, que participa dels objectius que deia, per la qual cosa el Govern és favorable a la presa en consideració proposada.

És indubtable que el fort creixement econòmic i demogràfic que s'ha produït a les Balears els darrers 50 anys té una cara amable, que és el benestar social que caracteritza l'època que vivim, tenint clar que hi ha també bosses de pobresa, però també és un fet que la societat illenca ha pagat un preu consistent en la transformació del nostre entorn. I el nostre entorn no és inesgotable, més aviat al contrari, resulta evident que unes illes que en total sumen 5.000 quilòmetres quadrats, són especialment sensibles a aquests canvis. Fruit d'aquesta preocupació ambiental, el Govern de les Illes Balears ha adoptat els darrers vint anys un seguit de mesures que permeten fer efectiu a les nostres illes el principi de desenvolupament sostenible, es tracta d'accions que perseguint aquesta finalitat tenen repercussió directa sobre la conservació del paisatge.

Seguidament faré una breu anàlisi del Conveni europeu del paisatge aprovat pel Consell d'Europa dia 20 d'octubre de l'any 2000, per, finalment, anunciar les línies mestres des de les propostes que s'haurien d'incorporar, via esmena, al text articulat que han presentat.

Aquestes accions poden ser agrupades en tres grans àmbits: un que és la conservació dels nostres espais naturals més emblemàtics; un segon que és l'exigència d'una avaluació ambiental de les accions que podrien suposar canvis significatius a l'entorn; i un tercer, la política pionera i rigorosa en matèria d'ordenació del territori. Per ubicar adequadament la nova proposta en matèria de paisatge, és obligat recordar aquests eixos d'actuació que estan incardinats per les distintes accions del govern de tots els colors polítics durant aquests darrers vint anys.

En conservació dels nostres espais naturals, les institucions autonòmiques han tengut des del principi de la seva existència, multiplicitat d'actuacions adreçades a conservació dels espais naturals més emblemàtics de les nostres illes, potser, en ordre d'importància, seria de justícia recordar en primer lloc, la Llei d'espais naturals de les Illes Balears, la LEN, que va suposar la primera gran desclassificació de sectors urbanitzables a les nostres illes on hi participaren tots els grups parlamentaris i s'aconseguí un 35% de protecció d'entrada, més tot aquest 3,5% i mig que se li ha de sumar dels alzinars, sense perjudici d'altres accions concretes, sense cap dubte meritòries, com les declaracions dels diversos espais naturals protegits i de les reserves marines de pesca, hem de destacar també dins aquest àmbit de fort impuls que per la conservació ha suposat la Llei

de conservació d'espais naturals de rellevància ambiental, la coneguda LECO. Així mateix la LECO incorpora la protecció d'espais de Xarxa Natura 2000 que ha estat rellevant com una eina molt útil per a la conservació, tal i com ha succeït a l'ampliació del port esportiu de s'Estanyol a Mallorca, l'urbanitzable de s'Ullastrar a Eivissa i el cas d'es Milà a Menorca. És, per tant, indubtable que el paisatge de tots aquests indrets terrestres i marins està protegit d'accions que puguin suposar la seva transformació.

La segona qüestió és la normativa d'avaluació ambiental de les Illes Balears, que ha vingut avaluant l'impacte ambiental de projectes amb uns llistats de subjecció molt més exigents que els generals de l'Estat i plans urbanístics des de l'aprovació del Decret 4/86, va suposar un bot qualitatiu que ha permès que les decisions amb repercussió ambiental i, per tant, amb efectes sobre el paisatge, faci vint anys, vint anys, que són objecte d'anàlisi rigorosa. La publicació de la recent Llei 11/2006, d'avaluació d'impacte ambiental i avaluació ambiental estratègica a les Illes Balears, el passat mes de setembre, permetrà incorporar també els plans directors sectorials i altres plans que les exigències d'obligada avaluació ambiental, duen inclosa la repercussió paisatgística, com resulta dels articles 3, 27 i 87 d'aquesta llei.

I la tercera qüestió és la regulació d'ordenació del territori. La consciència de la classe política de la fragilitat del nostre territori ha dut a prendre mesures que sense dubte han resultat pioneres a l'àmbit de l'Estat; la combinació de normes ambientals de protecció, com la LEN, ordenació del territori, com les DOT, els plans directors sectorials i els plans territorials de cada illa, han suposat que el model de creixement actual sigui conseqüència d'una reflexió acurada sobre quines són les necessitats i l'equilibri d'aquestes amb exigències ambientals, incloses les paisatgístiques. Reflexió que, hem de dir, ha estat participada per totes les forces polítiques vist que aquesta llei s'aprovà poc mesos abans de les eleccions de l'any 99, i el nou govern del pacte just la retocà en matèries molt concretes. Per entendre que aquesta afirmació és exacta, només cal recordar un fet: quan un jurista espanyol es decideix a estudiar els pronunciaments judicials sobre les desclassificacions urbanístiques, la pràctica totalitat de les sentències que trobarà es refereixen a casos de les Illes Balears.

Per altra banda, el desenvolupament de les previsions de les DOT pels respectius plans territorials insulars i plans directors sectorials que, en cap cas, han esgotat les previsions màximes d'aquesta llei, garanteixen un creixement ordenat amb infraestructures suficients i compatibles amb els valors ambiental, incloent també la conservació paisatgística. Així mateix, la Llei de sòl rústic, 6/97, contempla a l'article 29 el criteri de protecció del paisatge com un dels elements a valorar per ubicar les edificacions dins les parcel·les i també per regular les condicions d'edificació.

Per últim, i d'igual forma a la prevista al conveni europeu, el Decret de l'Agència Balear de l'Aigua i la Qualitat Ambiental, aprovat aquest any 2006, fixa entre les seves competències el desenvolupament d'accions en matèria de paisatge urbà i rural. En base a aquesta previsió s'han desenvolupat ja accions com la recuperació visual dels molins

del Jonquet que comencen ara les obres, juntament amb l'Ajuntament de Palma.

El Conveni europeu del paisatge aprovat pel Consell d'Europa, que vostè ha esmentat, dia 20 d'octubre del 2000. La proposició de llei s'inspira en les dues normes de rang de llei que a hores d'ara hi ha a l'Estat espanyol i que incorporen el conveni europeu sobre el paisatge, aquestes lleis són les aprovades pel Parlament de Catalunya dia 8 de juny del 2005, de protecció, gestió i ordenació del paisatge; i la Llei valenciana 4/2004, de 30 de juny, d'ordenació del territori i protecció del paisatge.

Anant a l'arrel de les propostes del Conveni europeu del paisatge, consta: a) D'un article de definicions de les quals cal destacar la de paisatge com una "part del territori tal com percep la població -diuen vostès-, el caràcter de la qual resulta d'elecció de factors naturals i/o humans i de les seves interrelacions". B), S'aclareix a continuació que s'aplica a paisatges naturals, urbans, periurbans i rurals, tant terrestres com marins, en aigües interiors remarcables o degradats. C) L'objecte del conveni és promoure la protecció, la gestió i l'ordenament del paisatge organitzant la cooperació europea al respecte. D) Les obligacions generals derivades del conveni són: el reconeixement jurídic del paisatge com a component essencial de l'entorn de les poblacions i el seu patrimoni natural i cultural, definir i aplicar polítiques de protecció, gestió i ordenament del paisatge amb participació pública de totes les administracions i integrar el paisatge en les polítiques d'ordenament del territori, urbanisme, cultural, mediambiental, agrícola, social, entre d'altres, que puguin afectar directament o indirectament en aquest paisatge. El punt E) es refereix a les obligacions particulars del conveni consistents en mesures de sensibilització, formació i educació, identificació i qualificació del paisatge tenint en compte els valors atribuïts i fent un seguiment de pressions i transformacions; formular uns objectius de qualitat paisatgística per als paisatges identificats i qualificats amb la participació pública. I, finalment, a la posada en pràctica de les polítiques de paisatge amb mitjans per a la seva protecció i gestió d'ordenament. La resta del conveni ja esmenta la cooperació europea i hi ha un apartat de clàusules finals relatiu a la ratificació del conveni procedint a la seva esmena.

La proposta del Consell consta d'un total de 22 articles, agrupats en 6 capítols. Va seguida de 5 disposicions addicionals i de 2 transitòries i una final. Del seu contingut cal destacar que en els primers set articles, a excepció del 4t, incorpora definicions d'objecte, principi, finalitats i polítiques sobre el paisatge a aplicar, similars al conveni que abans he dit.

Al capítol II es creen el catàleg de paisatge, els estudis d'incidència paisatgística que hauran d'anar acompanyats de totes les actuacions sobre el paisatge que es determinen reglamentàriament i els convenis de paisatge. Des d'un punt de vista competencial, s'atribueix la competència als consells, en el marc de la competència en matèria d'ordenació del territori, que crearan una comissió del paisatge per avaluar els estudis d'incidència paisatgística, i els ajuntaments hauran d'incorporar el catàleg de paisatge al seu planejament.

I al capítol de finançament es crea un tribut, anomenat cànon, que grava en un tipus entre el 0,5 i l'1%, els usos que s'implantin a sòl rústic destinats o relacionats amb la destinació o la naturalesa de les finques. Aquest cànon alimenta l'anomenat fons de protecció, gestió i ordenament del paisatge.

Una vegada exposat d'on venim en matèria de paisatge, el marc normatiu ja desenvolupa i feta l'anàlisi de continguts de la proposta, cal reiterar la voluntat ja manifestada del Govern favorable a la tramitació d'aquesta proposició de llei, ja que compartim les finalitats bàsiques que es persegueixen, és bo, és molt bo que hi hagi una llei específica sobre la matèria que doni compliment al conveni europeu sobre la matèria, i millorant amb la mesura de les possibilitats la normativa actual, crec que és molt bo.

Tot i això, des d'ara avançam una sèrie de qüestions. Creim imprescindible durant la tramitació de la llei que s'obri la proposta de participació ciutadana dels sectors afectats, col·legis professionals, administració municipal, associacions ecologistes i agents socials. La Llei de drets de la informació en matèria de medi ambient, 27/2006, de 18 de juliol, obliga a fer un procés de participació pública amb caràcter previ a l'aprovació, modificació i revisió de les disposicions de caràcter general, que incideixin en la protecció del sòl i l'ordenació del territori urbà i rural i utilització de sòl o avaluació d'impacte ambiental; si bé aquesta llei estableix aquesta obligació com a exigible estrictament a les normes aprovades per l'administració pública, pel que sembla que es refereix a les disposicions reglamentàries i no a les lleis, entenem preferible que una llei d'aquest calat, és preferible optar per prendre en consideració l'opinió pública obrint un procés de participació ciutadana que hauríem de mirar amb consens com es podria fer entre tots els grups i que altres administracions, com els ajuntaments, que tendran molt a dir, i jo crec que és bo que tinguin coses a dir, hi puguin resultar afectats, puguin dir el que hi troben. El criteri del Govern per a l'aprovació dels avantprojectes de llei que afectaven medi ambient abans de la seva remissió al Parlament al llarg d'aquesta legislatura, la LECO, la Llei de renous, la de caça i pesca, la d'avaluacions d'impactes ambiental, ha estat fer possible aquesta participació ciutadana i d'altres administracions, i això ho procuram també en aquest cas i, en tot cas, el proposant que ho manegi com trobi, res a dir.

La segona qüestió. Durant el període d'esmenes, és voluntat d'aquest govern, a través del grup parlamentari, esmenar el text presentat i en relació a aquestes esmenes, hem de destacar que la voluntat és consensuar amb els diferents grups polítics el text final que es vulgui aprovar, resultant imprescindible que la proposta final sigui del gust de totes les administracions implicades. Segona qüestió, a la proposta actual hi ha aspectes que hauran de ser objecte d'un debat acurat, proposant si de cas model alternatius com per exemple la necessitat i l'oportunitat de realitzar els estudis legals sobre la viabilitat jurídica d'aquest nou cànon o la significativa importància que té lligar aquesta llei en el marc normatiu vigent i especialment a la seva relació amb la Llei 11/2006, d'avaluació d'impacte ambiental i avaluació ambiental estratègiques a les Illes Balears, a efectes d'evitar, i crec que tots hi estarem d'acord, la duplicitat de tramitacions, estudi i incidència paisatgística d'avaluació ambiental amb finalitats molt semblants; jo crec que hem de ser

capaços d'arbitrar el mecanisme que els resulti més senzill, no tan sols en el que és comunitat autònoma, Govern balear i consells, sinó també ajuntaments, i al final, ciutadans. Crec que és possible trobar mecanismes on tots ens trobem i siguem capaços de no duplicar, necessitam que la llei d'avaluació ambiental estratègica i l'avaluació paisatgística puguin, a algun lloc, coincidir, si no, el que faríem és duplicar.

És més, el Govern està disposat a donar una passa endavant i l'anunciam ara aquí, que és incorporar a la llei d'acompanyament el període d'esmenes de la qual acaba dia 21 de novembre, que sigui a partir de dia 1 de gener del 2007, tots els projectes o plans subjectes a avaluació ambiental que comencin la seva tramitació hauran de dur ja, com a annex l'estudi d'incidència paisatgística com una mesura provisional vigent fins a l'entrada en vigor de la nova llei. I que s'incorpori, com dic, ho farem a través d'una esmena a la Llei d'acompanyament, a tots els projectes, plans, subjectes a l'avaluació d'impacte ambiental que comencin la seva tramitació dia 1 de gener, hauran de dur un annex amb l'estudi d'incidència paisatgística com una mesura provisional, vigent, fins a l'entrada en vigor de la nova llei.

Per últim, crec necessari, i aquest és l'altre punt que nosaltres pensam que és molt important d'aquesta llei, que els ajuntaments, a més de poder fer propostes en la fase de participació pública d'aquesta llei ja anunciada, haurien de tenir també una intervenció assegurada en el procés de presa de decisions en matèria de paisatge especialment quan es tracta de zones urbanes, bé sigui per tenir veu i vot en relació amb els estudis de paisatge, o bé mitjançant qualsevol altre mecanisme que permeti tractar els ajuntaments com les administracions decisòries en matèria urbanística, hem de saber aprofitar què podem donar als ajuntaments perquè cada vegada els ajuntaments estiguin més implicats amb aquestes coses.

Així esperam, senyor portaveu, que al llarg de la tramitació parlamentària, aquesta aspiració de caire municipalista tenguin el seu reflex a la versió definitiva de la llei. És a dir, de qualche manera exigim ja aquests documents dia 1 de gener, facem feina per millorar aquesta llei i facem que els ajuntaments en siguin part important, però, en tot cas, enhorabona al Consell de Mallorca.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Nadal, en nom del Grup Parlamentari Mixt, per fixació de posicions, pot intervenir.

EL SR. NADAL I BUADES:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo no pensava intervenir com a representant d'Unió Mallorquina en aquest debat de la proposició de llei, perquè, com que m'havia tocat l'honor de defensar la postura del Consell de Mallorca, pensava que no seria necessari que Unió Mallorquina es pronunciés sobre aquesta llei, però després de les brillants paraules del conseller del Govern, crec que és bo que Unió Mallorquina fixi la seva posició sobre aquesta proposició, per tant agraesc al Sr. President que em doni l'oportunitat que reglamentàriament em

correspon de poder explicar quina és l'opinió d'Unió Mallorquina davant la presa en consideració d'aquesta proposició que ha fet el Govern de les Illes.

Vull agrair al Govern de les Illes Balears que doni suport a aquesta iniciativa perquè estic convençut que tant el Govern de les Illes Balears com el Consell de Mallorca compartim l'interès de protegir el nostre paisatge. Jo, de totes maneres, de l'explicació que ens ha donat el conseller, crec que hem d'intentar separar dos valors jurídics a protegir que són diferents. No es tracta de protegir el medi ambient, que ha d'estar protegit, igual que no es tracta, encara que sigui una competència del Consell de Mallorca, de protegir l'ordenació del territori, competència que és exclusiva dels diferents consells, ni tan sols de protegir l'urbanisme, que és una competència inicialment dels ajuntaments, però que a una tutela d'una certa uniformitat té competències també els consells de les diferents illes. Són valors jurídics diferents a protegir. Si pensam com una societat que ha evolucionat, com una societat que cada dia vol més qualitat de vida, que el nostre paisatge, tant el rural, el mediambiental com l'urbà, s'ha de protegir, si pensam que aquest paisatge és un valor econòmic important a protegir, que jo estic segur que el conseller de Turisme sap i està convençut que un dels principals atractius que tenim a les nostres illes és aquest paisatge, si pensam que l'hem de protegir, tant el rural, tant les marjades, com l'urbà, com pugui ser una barriada de Palma o un poble de la Serra de Tramuntana, si pensam que la figura és a protegir, hem d'estar a favor d'aquesta protecció que proposa la llei. Per això vull felicitar el Govern per aquest suport a aquesta llei.

La participació ciutadana. Bé, estic content i, a més, des del Consell de Mallorca estam disposats que a partir d'ara, com ha proposat el Govern de les Illes Balears, a totes les lleis que facem, que duquem a aquest parlament, tinguem un tràmit de participació ciutadana, que fins ara només exigíem als reglaments, però que ara exigirem a les lleis. Entenc que hauria de ser un criteri general, no en un tema o en un altre, però li puc dir que des d'Unió Mallorquina, com que creim en la participació ciutadana, com que creim que el consens és bo i que el que puguin aportar tant els ciutadans com els representants dels diferents sectors a la societat és bo, no hi posarem cap inconvenient. El que no entendríem és que l'aplicàssim només a les iniciatives que vénen del Consell de Mallorca, perquè vendria a suposar que volem tractar el Consell de Mallorca quan té una iniciativa legislativa que reconeix el nostre estatut, com si fes una normativa reglamentària, i no l'hem de rebaixar. Crec que els consells, els ajuntament i el govern són institucions que reconeix el nostre estatut, que fins i tot a la proposta de nou Estatut d'Autonomia que s'ha tramitat amb un consens tan ampli per part d'aquest parlament, dóna a cadascuna de les institucions un paper i que aquest paper s'ha de conservar.

Vull dir-li que per part d'Unió Mallorquina tindrà el nostre suport perquè es faci això. També vull felicitar-lo per aquesta iniciativa innovadora que ha tengut vostè la valentia quan ha pujat a aquesta tribuna d'exposar, que a la nova llei d'acompanyament o a la propera llei d'acompanyament es posi aquesta mesura, que nosaltres felicitem, aplaudim i donarem suport, però que hem d'entendre que per ventura si no va d'acord amb les altres mesures que són necessàries, no tindrà

sentit. Ho exigirem a tots els projectes o grans projectes que es vulguin tramitar i que afectin el nostre paisatge quan no hem definit quins són els catàlegs de paisatges a protegir? Quina serà la comissió que avaluarà aquesta incidència paisatgística? Han de ser les comissions d'urbanisme? Han de ser els consells que tenen ordenació del territori o ha de ser el Govern amb la comissió que avalua els impactes ambientals? Crec que totes aquestes qüestions s'entenen dins un conjunt que hi ha a la llei, dins el conjunt on es presenten els catàlegs, es presenten quines són les mesures d'incidència i, sobretot, el més important, es preveu el finançament per dur-ho endavant.

Aquest cànon es ve aplicant i el que creu el Consell de Mallorca és que hi ha d'haver una normativa de rang legal que permeti la creació d'un fons perquè totes aquestes mesures de protecció del territori, de protecció del paisatge que es pretenen es puguin dur a efecte.

Per tot això, i vull agrair les paraules del conseller del Govern balear i agrair el seu suport i manifestar que, per part d'Unió Mallorquina, durant tota la tramitació d'aquest projecte, estarem disposats i oberts a consensuar el text, el qual estic segur que, si bé amb les aportacions dels diferents grups, millorarà en molt el que s'ha proposat per part del Consell de Mallorca.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula la Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Bé, abans de començar a parlar de la llei, crec que avui hem escenificat perquè s'ha duit aquesta llei a aquest Parlament, s'ha duit senzillament per dir: si tu protegeixes, jo protegeix més que tu; és a dir, aquesta lluita electoralista a la qual ens duran ara, entre Unió Mallorquina i el Partit Popular. Per fer-nos plantejar, davant almanco una part d'aquest Parlament, absolutament espantat, a veure qui protegeix més. Jo crec que, francament, a partir d'aquí supòs que en veurem moltes més, perquè hem començat amb mal peu i hem començat amb mal peu per una raó: perquè nosaltres ja vàrem dir, quan es va debatre en el Consell Insular de Mallorca sobre aquesta llei de protecció del paisatge, que ens sorprenia que es dugués una proposició de llei d'aquestes característiques i la nostra sorpresa no és gratuïta.

Vull recordar que, en primer lloc, aquesta iniciativa és presentada per la majoria política del Consell Insular de Mallorca, no pel Consell Insular de Mallorca en tota la seva amplitud, tenint en compte que els únics que hi votaren a favor varen ser el Partit Popular i Unió Mallorquina. Aquesta majoria política és, nosaltres entenem, d'un cinisme polític molt preocupant, és d'un cinisme polític que nosaltres volem dir, a finals de la legislatura, a mig any de les eleccions ens duen una llei per protegir el territori, quan s'han dedicat al llarg de tota la legislatura a destruir-lo, això haurien d'explicar per què ho fan així. La presentació d'aquesta llei, nosaltres únicament i

exclusivament li donam una explicació, que, a més, com dic, avui aquí hem estat participants d'aquesta situació absolutament increïble, i és purament electoralisme de dir jo protegesc i jo faig més que tu. Però el problema no és omplir-se la boca de paraules, el problema són els fets i en aquest moment Mallorca, i ho dic perquè qui ha tengut la iniciativa ha estat Unió Mallorquina i el Partit Popular, la majoria que hi ha en el Consell de Mallorca, únicament i exclusivament el que hi ha hagut ha estat una gran destrossa ambiental i territorial, això és el resum d'aquesta legislatura.

I si no, m'agradaria que m'explicassin, sobretot els que l'han presentada, com així volen rentar-se la cara ara, perquè clar, es presenten a les eleccions, el Sr. Nadal va de gran candidat i això requereix de fer molt de màrqueting, defensar el territori, defensa ambiental, però la realitat no és aquesta; jo els diria que si realment els interessava la protecció del paisatge el que haurien d'haver fet són dues coses: en primer lloc, vincular el paisatge a tots els projectes que en el Consell Insular de Mallorca s'han aprovat. Per exemple, s'hauria d'haver aprovat un pla director sectorial de carreteres que no fos el que vostès varen aprovar, vostès han aprovat la destrucció de l'illa de Mallorca i li puc dir clarament que l'han oberta en canal. I per altra banda, tot i que no els agrada, ja ho sé que no els agrada a molts, però ho hem dit en moltes ocasions, han destrossat i arrasat paisatges emblemàtics, han obert en canal l'illa de Mallorca de dalt a baix, d'esquerra a dreta, 10 milions de metres quadrats asfaltats aquests tres anys: autopista Palmanova-Peguera, Inca-sa Pobla, variant d'Inca, s'Arenal-Llucmajor, variant Llucmajor, Palma-Universitat, i així podríem seguir i això ha estat una destrossa del nostre paisatge. I ha estat decidit per UM i el PP, això no és només el PP, és UM.

Per tant, nosaltres creim que venir-nos ara a parlar de paisatge ens sembla que en aquells moments s'hauria d'haver plantejat. En segon lloc, es va aprovar un Pla Territorial de Mallorca, aprovat també pel Partit Popular i per Unió Mallorquina, el qual permet un creixement urbanístic expansiu que tindrà molts d'efectes sobre el paisatge, ja els té, un paisatge de grues cada vegada més gran. Això és el que volen protegir, un Pla Territorial de Mallorca el qual permet ocupació d'àrees rurals per a usos residencials i turístics; creació de nous sòls edificables i que no continuaré, però podríem continuar parlant que en els propers deu anys es puguin classificar 1.454 noves hectàrees per a usos residencials, 50 projectes dins sòl urbanitzable o apte per urbanitzar: Cala Carbó, Cala Blanca, Ca'n Porquer, Muleta, Son Ferrandell, Cala Marçal, és que podríem continuar; això no és paisatge? El paisatge no està vinculat al Pla Territorial de Mallorca, no hi estava en el moment en què el varen aprovar en aquesta legislatura? Nosaltres consideram que si hi ha realment una intenció clara de protecció del paisatge s'hauria de fer en aquell moment i no venir ara, com dic, a sis mesos de les eleccions, a dur-nos una llei absolutament desvinculada quasi bé de la resta de coses, dient-nos que s'ha d'aprovar una llei que protegeix tant.

Per altra banda, podria continuar allargant-me molt amb qüestions paisatgístiques, però evidentment entraré dins el que pertoca, perquè m'agradaria també fer esment que casos concrets, com Son Espases, com per exemple, devora el Monestir de la Real, un equipament sanitari que tots coneixem,

una àrea rural de gran valor patrimonial, natural, cultural i històric, i els promotors de dur endavant això són els impulsors d'aquesta llei de protecció del paisatge. Això és una esquizofrènia, s'ho haurien de fer mirar, com a mínim s'ho haurien de fer mirar.

Però anant a la qüestió del bessó de la llei, he de dir o nosaltres hem de dir que ara que han fet la destrossa, ara volen quedar bé i omplir-se la boca de proteccionisme de cartró pedra. Ja he dit que si tant d'interès tenien no importava que aprovassin fins i tot més lleis, sinó que aplicassin les lleis ja existents. Els vull recordar que existeix la Llei de protecció del patrimoni històric, la qual no han aplicat com calia; la Llei de disciplina urbanística, la qual no han aplicat com calia; la pròpia LEN i les DOT, les quals no han aplicat com calia; si haguessin aplicat les lleis que ara ja estan en marxa, fa fins i tot legislatures anteriors, per aquesta mateixa majoria que avui ens du aquesta llei a aquest Parlament, molt preservació del paisatge seria una realitat. Per tant, a més d'arribar tard, nosaltres entenem que per altra banda hauríem de fer una altra pregunta i és: què és aquesta llei?

I ara anem al contingut. És una llei que declara bones intencions i principis molt generals amb els quals nosaltres estam d'acord; nosaltres estam d'acord amb la protecció del paisatge, però anem a veure: què diu aquesta llei? Per a què servirà aquesta llei? És una llei buida de contingut, una llei ambigua, poc concreta i gens clara, no marca criteris clars de protecció ni defineix amb claredat què s'ha de protegir i per quines raons. Quins criteris planteja de protecció efectiva? Dóna potestat plena, això sí, als consells insulars per protegir, gestionar i ordenar el paisatge de cada illa, per poder o per tal de desenvolupar les polítiques d'ordenació del territori i urbanístiques i també fa fer feina als ajuntaments, però no hi ha ni un criteri general que digui la protecció anirà per aquí, concretant-la, ni diu tampoc exactament amb què consisteixen aquests criteris. Totes les decisions importants es deixen, saben on? Als reglaments. Ja ho va dir un senyor, ja ho varen dir: *hagan ustedes las leyes, denme a mí los reglamentos*; és a dir, tots les decisions importants aquesta llei únicament i exclusivament diu que hi haurà una sèrie de qüestions, però que ho decidirà un reglament del qual desconexem exactament quins criteris hi haurà.

Per tant, no es concreta res, ni se sap què ni com es protegirà aquest paisatge. Si aquesta llei crea una figura urbanística o territorial més, que no ho sabem, perquè no sabem exactament què crea aquesta llei, s'ha de concretar amb criteris clars i objectius, transparents i definits, perquè si no se genera el que a vostès no els agrada escoltar: inseguretat jurídica, inseguretat jurídica i indefensió de la pròpia ciutadania, la qual no sap exactament qui decidirà, com es decidirà i per quina raó es decidirà que un paisatge es protegeixi, tampoc no sabem exactament quina serà la protecció ni com es farà.

Jo faria una pregunta als senyors del Partit Popular i d'Unió Mallorquina: han demanat als propietaris del paisatge què els sembla aquesta llei? Han demanat el seu acord per gestionar el seu paisatge? Té també propietaris el paisatge, si vostès han arribat a aquest nivell, també nosaltres hem d'arribar a aquest, les coses no les fan seriosament, senyors d'Unió Mallorquina i senyors del Partit Popular i, si no, ho especifiquin a la llei,

perquè la llei de tota això ni en parla, però parlin amb els propietaris a veure el què, perquè si no aquí no diu res dels criteris objectius i clars que han de ser les lleis.

Una llei, a més, que estableix uns instruments d'aplicació sense concretar ni clarificar; els catàlegs de paisatge, els estudis d'incidència paisatgística o les comissions de paisatge són instruments que no s'especifica qui ho farà, amb quins criteris, com i quan, tot ho decidirà el consell insular en el seu reglament. Això és el que diu la llei.

La llei, a més, crea, ja ho ha dit no sé exactament qui, però, perdonau, el portaveu supòs del consell insular, la majoria del consell insular, ha dit que es crea una gran comissió de paisatge, com a cosa magnífica, és un organisme suprem, ho decidirà tot. Aquesta comissió farà un informe favorable o no i de forma vinculant, sobre els catàlegs fets pels ajuntaments, si és paisatge urbà i avaluarà els estudis d'incidència paisatgística i dirà si estan bé o no. Ara bé, a part que en formaran part cinc tècnics designats pel consell insular pertinent, tota la resta de qüestions, referides a criteris de protecció, de gestió, d'organització, res, tot al reglament. Què vol dir això? Què és un paisatge per protegir? Això no ho aclareix aquesta llei, és una llei absolutament buida i a més, ja dic, crea, al nostre entendre, una gran inseguretat.

La participació pública la qual pareix que ara a tothom li agrada tant, cosa que nosaltres ens n'alegram, aquesta llei no diu res, ni una sola paraula; la participació de la ciutadania on és? No hi és, no existeix en aquesta llei. I jo li he de recordar, almanco a qui l'ha presentada que la llei, que no ha arbitrat cap mecanisme per fer-ho possible, que és una còpia bastant semblant al Conveni Europeu del Paisatge, aquest conveni diu que la ciutadania ha de participar; però com que aquí això de la participació no agrada, la llevam i aquí no hi participa ningú, perquè a nosaltres ja ens agrada això de les illes que senzillament decideixen, no, ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

... no hi ha cap article que parli d'aquesta qüestió i si no es veu que jo tenc una llei diferent de la que tenen vostès.

Per altra banda, tampoc no estableix cap mesura ni nivell de coordinació entre les administracions ni tampoc no té capítol de sancions ni res similar, ni d'inspecció ni de res, clar, és normal, perquè aquesta llei pràcticament no diu res. Això sí, això els encanta, crea un fons per a la protecció, gestió i ordenació del paisatge, a més que no s'especifica gaire, això de recaptador li agrada molt, clarament és un clar afany recaptador d'aquesta llei, però té greus contradiccions: una llei que es du per protegir, resulta que a més destrucció, diríem, entre cometes, o a més construcció dins sòl rústic, més recaptarà per protegir el territori.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Vaig acabant, Sr. President. I per altra banda, nosaltres entenem que la protecció d'un paisatge, en molts casos no necessita tampoc de molts doblers, necessita sobretot de tenir voluntat política, d'aplicar lleis i sobretot de tenir clares les idees sobre la preservació i la conservació.

És per tant, i acab, una llei que per a nosaltres arriba molt tard, per uns promotors que no tenen credibilitat respecte de la protecció, perquè s'han dedicat durant tota la legislatura a matxucar el nostre territori i el medi ambient a les Illes Balears i concretament de Mallorca, i que el seu contingut no assegura els criteris de protecció. Una llei ha de ser clara, transparent, aplicable, que obligui a fer actuacions concretes i reguli la seva aplicació. La proposta que avui ens du aquí no respon a això, només respon a una rentada de cara i a un màrqueting ambiental carregat d'electoralisme.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Primer una salutació cordial i emocionada a la retrobada amb aquesta tribuna i reprenc el fil en un debat sense fi, el debat territorial, que és un tornem-hi tona-hi entre aquells que el volem protegir i els que s'hi resisteixen o, com ara avui, que també és habitual, entre els que volem protegir i els que ho volen fer veure.

La proposició de llei ens parla del dret a identificar-se amb un entorn, reconeixent com el paisatge forma part de la nostra personalitat. I això és ben cert, realment un paisatge ordenat, un paisatge bell, un paisatge natural amb valor estètic ens ennobleix i els paisatges degradats ens degraden, però és que aquí el dret a identificar-se amb el paisatge deu ser un dret a la metamorfosi personal, perquè ens canvien Mallorca, ens canvien Menorca, ens canvien les Illes Balears, que ara Menorca és el model a seguir, ens canvien les Illes Balears damunt davall.

Si fa estona que no han anat a un lloc, corren perill de no trobar les tresques, perquè realment aquest reconèixer-te a l'indret de la infància, realment serà complicat, trobaran cents de bolets de ciment i d'asfalt; i es va ofegant l'encant, la serenitat que transmetia, tants i tants de paisatges del nostre país. A tots ens mena una societat d'usar i tirar, sense estima per les coses, sense estima pel paisatge i en definitiva sense estima per les persones, qui estima el paisatge no el destrueix, Sr. Font, Sr. Nadal, qui estima el paisatge, qui el vol protegir no el destrueix.

Amb la seva normativa anam a una societat estandarditzada la qual abdica de les pròpies contribucions i es banalitza amb construccions en sèrie, de vegades ben cares i tanmateix sense caràcter, sense gràcia, sense formar part del medi en el qual

s'erigeixen; així, quan no es cau dins un pintoresquisme ridícul, a part d'un barroquisme que està sorgint. Com s'ha dit també un gran valor econòmic, a part d'aquest valor personal i sentimental.

Ara, fa quinze dies, tenguérem un debat sobre una iniciativa legislativa popular que encapçalava un canvi real, amb mesures concretes, reals, efectives damunt el territori per canviar el model desenvolupista dels anys seixanta, mantingut, els anys noranta es retura un poc, però que el 2003 torna tenir via lliure amb aquest pacte PP-UM. Com saben i com era tristament de preveure la ILP no es va prendre en consideració. Per això avui no puc evitar la sensació que ens volen emblanquinar.

Ara resulta que els mateixos que bombardegen el paisatge, com se'ns diu, ens volen fer creure i participar a una fundació pacifista. I nosaltres només demanàriem: s'aturen de bombardejar? No mirarem enrera, s'aturen? No. Però si tots els bombardejors estan programats, estan planificats i no n'atura aquesta llei ni un.

I se'ns ha dit coherència, Sr. Nadal, per l'amor de Déu, com a mínim mesurem les paraules, triï un altre adjectiu, n'hi ha tants al diccionari, en triï un altre, coherència, per l'amor de Déu! El bessó del debat d'avui és: volen protegir de ver el paisatge i restaurar el que queda degradat, sí o no? Si és que sí, posem-nos-hi, traïem els instruments legals, la planificació adient i facem-ho. Si és que no, no embullin troca, no enganyin, no diguin mentides, com deia el Sr. Font, avui de matí, atribuint-les als altres, perquè sempre són els altres. A no ser que ens vulguin embullar troca i ens vulguin fer creure que les autopistes seran ecològiques, com ara ja surten frases d'aquestes, que es fan a la mallorquina, amb tumbet i rebosillo; que es fan urbanitzacions camuflades, hotels molt guapos, de nova planta; que els camps de golf, bé, tenen un aspecte estètic molt millor que es figuerals, on vas a parar, que betlemets dins les rodones i vengia decorats postissos, si és d'això que anam a xerrar, bé, és un tema, si anàvem a xerrar de paisatge realment dins l'ILP hi havia mesures per aprovar reals.

I estam contents que, com a mínim, vegin que qualche cosa s'ha de fer, perquè escoltant la ILP el Sr. Font, que deia, que allà li diuen el paradís hi havia tots els mecanismes legals per mantenir-lo; o la Sra. Munar, quan deia que el Pla Territorial ja arreglava els problemes per a 25 anys, bé, com a mínim, un puntet de problemàtica territorial i ambiental encara deu quedar que necessita noves iniciatives. Però aquesta iniciativa torna ser un exemple de cap mesura nova: el Consell de Mallorca, quan ens ho proposa, no en treu cap conseqüència pràctica damunt el territori, ni una, damunt totes les seves actuacions anteriors, i això que a l'exposició de motius diu que hi ha hagut una forta degradació del nostre paisatge; que hi ha una desmesurada urbanització; que hi ha un impacte de grans infraestructures. A qualcú se n'hi ocorre alguna, per ventura la trobarà dins un pla director sectorial. Però com que vostès ens voten sistemàticament en contra de protegir el litoral, sistemàticament a favor d'hotels en sòl rústic o en contra d'aturar autopistes, tendríem la sensació, tramitant aquesta llei, de participar a una òpera bufa, a una comèdia xerequeta, amb dos protagonistes d'excepció, com avui, com el Sr. Nadal i el Sr. Font, però aquesta tragicomèdia, perquè el final és tràgic, la veritat és que no ens interessa gaire. Jo crec que més que esquizofrènia, Sra.

Rosselló, és una afició pel teatre, una maniobra de distracció de l'opinió pública per entretenir el personal, perquè d'esquizofrènia jo no en veig gens ni mica, aposta no m'ha arribat a emocionar el cant, l'oda, bucòliques i èglogues del Sr. Nadal, perquè m'han sonat postisses, no veig que sortissin del fons del cor emocionat en la contemplació del paisatge. Puc anar errat, però com que cada dia ho fan, doncs a un li queda aquesta percepció.

Jo crec que és intel·ligent fer urbanisme preventiu, en lloc d'urbanisme quirúrgic, estic d'acord, facem-ho, ja; perquè si no, pareix que hi ha una certa idea catòlica, de tu peca tant com puguis i després al final fer una llei i te'n penedeixes, o no, fer una llei que pareixi que te'n penedeixes, com una llei de paisatge, per exemple. I nosaltres ja estam cansats de pecats urbanístics, de pecats venials i de pecats mortals que s'han fet damunt el paisatge i no hem sentit cap propòsit d'esmena. Per això proposarem esmenes si això es tramita, no posarem cap emperò que es tramiti, però proposarem esmenes. Que s'eviti urbanitzar Muleta, Cala Blanca, Ses Feixes, ho votaran? Això és valent, això és valent, la resta són brindis al sol, volen valentia? Sr. Nadal, valentia, votin les esmenes; després, evidentment, nosaltres donarem suport a la llei si diu qualche cosa nova: que no hi hagi més autopistes, que no creixi Lluç; que es mantengui el sòl rústic a Son Espases; que es faci un parc central a la capital; que deixem de promoure hotels en sòl rústic amb camps de golf associats, això és valent. Veritables zones de reconversió, de ver, no tornar-les a predicar com les dels anys vuitanta.

Dit això, tal vegada hi poden jugar un paper aquests instruments, tant de bo! Ara, tenim motius per l'escepticisme: en primer lloc, no els ve de nou que els pioners de ver, els pioners de ver hagi estat la Generalitat Valenciana? Això a ningú li obri els ulls que la primera llei la faci, és que la Unió Europea li està demanant que canviï la llei del sòl perquè no deixa res per a verd, si me permeten l'acudit; perquè va arreu, varen fer una llei de paisatge, la pionera, realment jo crec que l'equiparació és bastant adequada.

El Conveni Europeu de Florència de l'any 2000, se'n recordaran qualcú, jo hi era, es va ridiculitzar que es volgués dur a la Llei de biodiversitat, això de protegir el paisatge era molt estrany, estam parlant de l'any 2002. La Llei d'impacte ambiental, la qual també citava el Conveni de Florència, es deia, UM-PP, se'n recorden, el pacte antiterritorial de l'anterior legislatura ja, que no es podia fer perquè primer havien de fer els plans i llavors l'impacte, les avaluacions d'impacte, no posem entrebancs ambientals, no posem entrebancs paisatgístics als plans, els plans s'han de fer, llavors ja farem avaluacions d'impacte ambiental. Talment s'ha fet, primer els plans, primer les autopistes i després dir que els plans tendran avaluacions d'impacte ambiental. De què parl? Clar, les avaluacions d'impacte ambiental tenen estudis de paisatge, si es fan bé.

Perquè aquesta mesura pionera i necessària i valenta, resulta que ja hi havia moltíssimes maneres de fer-ho, com sempre, estratègia d'embullar troca i tàctica dilatòria. Hi ha instruments, més esmolats o menys, per fer exactament això que es vol fer amb aquesta llei, que es faci. El Reglament de planejament,

plans especials de protecció del paisatge, quants se n'han fet? Cap. Les facin, reglaments de planejament, 78.

ANEI, plans especials, es podrien fer tots els plans especials de cada..., no, es podrien fer no, la LEN, la gran LEN, la qual du una sèrie d'articles que el PP hi va votar en contra, que de vegades no se'n recorda dir-ho, perquè les lleis es voten per articles i no es voten al final, aleshores, aquesta llei diu que cada ANEI tindrà pla especial, a Mallorca ni un, diu que no els farà, no fa comptes fer-ne cap. Les faci, les faci perquè segur que tocarem el paisatge amb això.

El PORN, tenim un BIC, tenim un *palacio pintoresco*, l'anam a regular com a BIC; el pla territorial en pot fer la mesura, el PORN en pot fer una regulació. Decebedor, si és absolutament decebedor, si era quasi més ambicions quan es va declarar *palacio pintoresco* el 73.

LECO, tenim paisatges a la LECO, aquesta llei que només s'ha fet per a no homologar els espais protegits en els espais homologats internacionalment, sinó cercar una fórmula, a la balear, de no protegir. Aquesta llei i tot diu que hi ha paisatge protegit, si poden figurar; on són? Jo en el butlletí no els he vist, es poden fer, declarats.

Les lleis urbanístiques, com saben, també preveuen denegar llicències per protegir el paisatge, el que passa és que, ho reconeguem els tècnics municipals són molt poc inclinats a aplicar coses que no siguin vuit metres d'alçada, 30% de no sé què, crec que en això hi hauríem de fer molta d'incidència perquè és possible. I quan el Consell de Menorca i el Consell de Mallorca a l'anterior legislatura ho ha fet, tota la jurisprudència els ha donat la raó, els plans territorials hagués estat bé que també ho haguessin fet.

Per paga, i vaig acabant, quan serà efectiva aquesta llei? Ja s'ha dit, hi haurà temps de tramitar-la? Llavors s'han d'aprovar els reglaments; el de medi nocturn, per cert, n'hi ha qualcun d'aprobat, ja que s'ha parlat avui d'una llei important que es remetia al reglament, la de medi nocturn, jo no l'he vist publicat en el butlletí, però me pot haver escapat, jo no l'he vist.

Després, els ajuntaments s'han d'adaptar, pobres ajuntaments, és que cada dia els posam una càrrega nova; llavors la culpa és seva, ja no poden contractar més equips de tècnics, facem alguna feina des d'aquí, alguna feina des dels consells, perquè els pobres ajuntaments cada vegada els afeixugam amb una feina nova.

La veritat és que me recorda molt el que passa amb la reconversió, des dels anys vuitanta, el POOT, es diu que hi haurà reconversions, diu quins mecanismes s'utilitzaran; cap, reconversions potents ni una, cada vegada es diu és que falta el reglament per fer les àrees de reconversió territorial; ens falta un reglament per fer el pla de millora territorial; cada vegada hi ha un nom rar, cada vegada hi ha un nou acrònim, cada vegada s'ha de fer un nou pla. Qüestió: ara ens hi posam, ara aprovam el pla, sempre a final de legislatura aprovarem la figura territorial i un altre dia qualcú la farà. On són les reconversions?

Aquí és on ens trobaran. Jo crec que tots som molt conscients de la dificultat de regular el paisatge, el paisatge no es pot fossilitzar, el paisatge és una cosa viva que es transforma; el paisatge té molt de subjectiu i per tant és complicat. De totes maneres, nosaltres voldrem donar suport si en la tramitació es troba una manera més interessant d'introduir aquests instruments, els catàlegs de paisatge, els estudis, com s'ha dit, aquesta comissió de paisatge, si no es dona a ACIREB, i té una cara i ulls la gent que se'n cuida de dir el que és de gust i el que no ho és en aquest país, crec que és important aclarir-ho, l'objectivitat respecte de les ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Alorda, per favor.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sí, Sr. President. Com també donarem suport a aquest impost (...) en sòl rústic. En resum, i acab, nosaltres, durant la tramitació, mirarem que hi hagi mesures reals de protecció del paisatge en els espais que avui estan realment amenaçats. Si vostès voten esmenes com les que nosaltres proposarem, serà la prova del cotó, aquestes no enganyen: votarem Muleta, si es vol salvar el paisatge de Muleta es votarà a favor, si no, no. Aleshores, no, jo en dic una, en puc dir 100, Sr. Font, de les que vostè ha passat per damunt, en tot cas, si qualche cosa concreta se salva nosaltres hi votarem a favor, si és una rentada de cara per a vostès quedar bé de cara no sé de qui, la veritat és que no participarem de la claca d'aquesta obra. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Crespi té la paraula.

(Remor de veus)

Per favor, senyores i senyors diputats, té la paraula el Sr. Crespi.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

No, però puc esperar, no es preocupi. Jo tenia prevista una intervenció, però el fet que el conseller hagi intervingut en una fixació de posicions del Govern, cosa que no me pareix malament, evidentment m'ha fet canviar una mica el que jo pensava dir. En principi, nosaltres deim, aquí, ara, que votarem a favor de l'admesa a tràmit d'aquesta proposició no de llei, vull dir proposició de llei, perquè creim que no és dolent, encara que no estam molt d'acord amb la llei, que intentem fer alguna cosa per a la protecció del paisatge. Perquè jo no sé si sap vostè, Sr. Nadal, que en aquest moment es promou una segona edició, una edició nova, del diccionari Alcover Moll on es canvia la qualificació de la paraula, la definició de la paraula paisatge, i quedarà dita d'aquesta manera: Paisatge és aquell espai físic que normalment es presenta ocult darrera les edificacions i que es troba a l'espera de ser engolit per aquestes aconseguint així l'addició de l'adjectiu urbà, paisatge urbà, que és el bo. Clar, tot allò que puguem fer perquè això no sigui així jo crec que és bo, però si nosaltres demanam als ciutadans: vostè creu que en aquesta comunitat es protegeix el paisatge, es

protegeix el medi? Jo crec que ens diran que no, ens diran que no. I si els preguntam: i vostè sap que legislam molt damunt el medi? Sí, legislen molt però protegeixen poc.

I això jo crec que és una realitat, en què feim uns instruments que o bé no els volem aplicar, i llavors es podria definir com a mala fe fer-los, o realment és que som molt incompetents, una de dues. Però bé, malgrat això, nosaltres donarem suport a aquesta tramitació.

M'ha preocupat la intervenció del Sr. Font, perquè ha estat bastant curiosa: vostè ha fet la seva exposició, ha sortit el Sr. Font dient-li que fantàstica aquesta llei, però llavors li ha vingut a dir que era absolutament innecessària, perquè tot estava contemplat a les altres, però que així i tot, per aquella cosa que tots som bons al·lots i ens estimam, vengui, una llei més que no passa res, que el paper ho aguanta tot. I vostè ha sortit encantat del suport del Sr. Font, però li ha dit que tot allò que ell deia no era ver i que, a més, allò que deia tant fantàstic de ja aplicar-ho a la llei d'acompanyament era un disbarat fer-ho, perquè encara no estaven definits i tal. Per tant, m'ha preocupat tant d'acord perquè resulta que estan radicalment en desacord, no sé on arribarem amb aquesta llei, amb aquestes dues intervencions que després crec que serà bo que les tornem llegir com les bones novel·les, en el *Diari de Sessions*, per veure aquestes amagades advertències d'un a l'altre, sobretot d'un, que és el que té més vots en aquesta cambra i que, per tant, pot donar una girada de capell a aquesta llei.

Aquesta llei, jo crec que s'ha definit aquí per alguns altres. És una llei que mala voluntat no té, però és una llei que tanca molt poques coses, és tan genèrica, tan oberta, diu tantes coses que no s'entenen. Miri, jo n'hi esmentaré una que és curiosa, diu "afavorir l'evolució del paisatge", vostès saben què vol dir això? Què vol dir, que hem d'agafar un paisatge marí i l'hem de fer evolucionar cap a un paisatge terrestre, per exemple? No sé què vol dir. El millor paisatge és aquell que el deixam que evolucioni ell pel seu compte sense afavorir-ho, aquest és el millor paisatge, crec jo. No sé què vol dir. I com aquesta n'hi ha un parell.

Miri, el que no es pot admetre, per exemple, des del punt de vista conceptual, i això ja ho vaig dir, és una de les poques coses que vaig dir a la meua intervenció al consell insular, és que dotem econòmicament l'aplicació d'aquesta llei amb un fons que es nodreix únicament i exclusivament, sembla segons aquesta llei, d'un cànon que grava totes aquelles coses que es fan en sòl rústic que no són les pròpies del sòl rústic. M'explic? És a dir, nosaltres tenim un sòl rústic, que li deim rústic perquè és rústic, i on s'haurien de fer les coses que hi ha al sòl rústic: agricultura, ramaderia, etc.; però si es fan coses que no són les pròpies, és a dir, si destruïm els paisatges del sòl rústic, perquè hi feim un hotel, un camp de golf, un no sé què- això deu ser l'evolució del paisatge-, llavors li posam un cànon, i aquest cànon ens servirà per protegir el paisatge. Jo no ho entenc, o sigui que el finançament dels cossos de seguretat de l'Estat seran les multes i les incautacions dels delinqüents, el que pugui agafar la policia ens servirà per finançar la policia. Home!, em sembla molt bèstia, com més delictes, més policia podrem tenir, si no hi ha delictes, poca policia, està bé, això! Si no destruïm sòl rústic, tal vegada és aquesta la seva finalitat, li deman a la rèplica, si vostè cobra molt al senyor que destrueix

el paisatge rústic, no el destruirà, per tant farà innecessari la protecció d'aquell paisatge perquè ja estarà protegit, tal vegada és una cosa així, tan sofisticada, que jo no hi havia caigut, és possible que sigui això, però m'agradaria que ho explicàs. Jo crec que hi hauria d'haver un altre tipus de finançament.

I també se li ha dit que és ver que tenim molts d'instruments que podríem utilitzar i no hem utilitzat, perquè feim lleis, però després, el Sr. Alorda li ho ha recordat, varem aprovar, i a proposta també del consell insular, una llei de protecció del medi nocturn, bé, ja fa un cert temps, nosaltres voldríem veure què s'aplica, què han fet els ajuntament, en aquest moment està en tràmit en aquest parlament una llei del renou, que torna a carregar també damunt els ajuntaments unes determinades funcions i activitats per a les quals no estan preparats i, ja ho discutirem en aquesta llei, creim que no hi ha l'aportació, avui hem parlat en relació amb les depuradores sobre els problemes de separació d'aigües pluvials i residuals, i volem que els ajuntaments carreguin i també perquè això és una competència seva, evidentment, clar, però no hem d'oblidar que determinades institucions han tengut unes grans millores de finançament i les altres no i, per tant, hi ha d'haver una participació de tots en això.

Jo crec que aquesta llei és una base sobre la qual és possible edificar alguna cosa, però nosaltres tenim no una excessiva fe que d'aquesta llei se'n puguin derivar veritablement unes actuacions de les quals el paisatge es beneficiï, perquè amb menys legislació, amb aquella que ja tenim, amb l'aplicació fins al final de la LEN, amb l'aplicació de la Llei d'avaluació d'impactes ambientals, podríem haver aturat determinades actuacions que han estat gravoses per al nostre paisatge, per al nostre medi ambient, jo crec que medi ambient i paisatge són difícils de separar, a pesar que vostè veig que ho separa clarament, jo crec que no, crec que el paisatge és una part important del medi ambient, de fet és una cosa que ens envolta, i creim que no hauria estat tan necessari fer una llei com aplicar d'una manera eficient i eficaç les legislacions que ja aquest parlament ha aprovat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Puche.

EL SR. PUCHE I CASTILLEJO:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, después de la mañana tan ajetreada y tan larga que hemos tenido aquí, creo que pocas cosas más hay que añadir, sobre todo si tenemos en cuenta la intervención, para mí bastante brillante, que ha hecho el conseller de Medio Ambiente respecto de la toma en consideración de esta proposición.

Sí me gustaría incidir en algunos términos que creo que habría que considerar y tener muy presentes a la hora del desarrollo y a la hora del estudio de la ley de paisaje. En primer lugar, hay que tener muy en cuenta esta ley cómo se puede ligar al marco normativo actualmente vigente, hay leyes de ámbito superior que pueden tener algún problema con esta ley, y esto habría que tenerlo muy presente. Además, para nosotros tiene mucha importancia el período de participación ciudadana en el

cual la ley esté expuesta, porque consideramos que todos los sectores que estarán afectados por esta ley, los colegios profesionales, las administraciones municipales, las asociaciones ecologistas, en fin, los agentes sociales, todos en definitiva, creemos que deben participar activamente con sus propuestas para mejorar dentro de lo posible la ley.

Debo decir, por otro lado, que evidentemente el Grupo Parlamentario Popular enmendará, como es lógico, algunos de los artículos cuando se estudien en profundidad y, vuelvo a insistir, los ayuntamientos, en el caso concreto de la participación ciudadana, consideramos que deberían de tener un papel relevante en esta materia, porque hay que pensar que con esta ley se crea un catálogo de paisaje, se hacen incluso convenios de paisaje, se crea una comisión de paisaje para evaluar los estudios de incidencia paisajística y todos estos aspectos, bajo nuestro punto de vista, son bastante delicados. Es decir, es muy conveniente que los ayuntamientos participen activamente en la confección de esta ley y, por supuesto, que se les tenga en cuenta a la hora de legislar.

Por otro lado decir también que hay que evitar la posible duplicidad de tramitaciones que pueda haber en temas de estudio de impacto ambiental que la Conselleria de Medio Ambiente ya actualmente realiza, por tanto, creemos que son temas que hay que considerar en profundidad y hay que evitar esta duplicidad de tramitaciones.

Nosotros, en definitiva, apoyamos la toma en consideración de la proposición de ley en materia de paisaje porque, en general, compartimos las finalidades básicas que se persiguen con esta ley. Pero, vuelvo a insistir, en el período de enmiendas lógicamente aportaremos nuestro granito de arena porque consideramos que todas las leyes, sobre todo ésta, que afecta de una manera muy especial a los ciudadanos, tienen aspectos mejorables y, sobre todo y para nosotros muy importante, que haya un consenso amplio de la cámara porque leyes de esta naturaleza, porque por ejemplo el caso de la LEN, consideramos que deben tener el máximo respaldo de la cámara, creemos que no sería suficiente una mayoría simple, sino que lo lógico y natural sería que fuese la mayoría total y absoluta de la cámara la que apoyara esta ley.

Por tanto, estamos en un período en el que se trata de enmendar la plana y subsanar las cosas que sean fácilmente subsanables y, por lo demás, ya digo que en principio en Partido Popular apoya la toma en consideración de esta proposición de ley.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Puche.

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, podem passar a votació. Passam a votació.

44 vots a favor, cap vot en contra i 7 abstencions.

Senyores i senyors diputats, s'aixeca la sessió, i els record que queda desconvocada la Comissió d'Assumptes Institucionals i ja se'n farà una nova convocatòria.

Bones tardes.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS